

Številka: 040-44/2022-13
Datum: 21. 7. 2022

Z A P I S N I K 37. seje Državne volilne komisije

Kraj, čas: Sejna soba Državne volilne komisije, Ljubljana, Slovenska cesta 54/IV, dne 21. 7. 2022 ob 13. uri.
Prisotni: Peter Golob, dr. Marko Kambič, Mitja Šuligoj, Miroslav Pretnar, Mojca Dolenc, Drago Zadergal, Iztok Majhenič in Ivana Grgič
Odsotni: Brigita Domjan Pavlin, dr. Janez Pogorelec, Ksenija Vencelj, Terezija Trupi
Ostali prisotni: Dušan Vučko, Kristina Klinc (Služba državne volilne komisije)

Sejo je vodil predsednik Državne volilne komisije (DVK) Peter Golob.

Za sejo je bil predlagan naslednji:

DNEVNI RED:

1. Predlog za razrešitev direktorja Službe Državne volilne komisije Dušana Vučka

K dnevnomu redu

Sprejet je bil naslednji

Dnevni red:

1. Predlog za razrešitev direktorja Službe Državne volilne komisije Dušana Vučka

Dnevni red je bil soglasno sprejet.

ZA: Golob, dr. Kambič, Šuligoj, Pretnar, Dolenc, Zadergal

PROTI: /

K 1. točki: Predlog za razrešitev direktorja Službe Državne volilne komisije Dušana Vučka

Opomba: Predlagatelj predloga za razrešitev Drago Zadergal je z elektronskim sporočilom z dne 20. 7. 2022 zahteval vnos celotne njegove razprave v zapisnik, zaradi česar se je seja tudi snemala.

Uvodoma je Drago Zadergal predstavil predlog za razrešitev (magnetogram predstavitve predloga za razrešitev): »Ja, hvala za besedo. Zdaj, v bistvu predlog ste na dvanajstih straneh s štirimi razlogi, s ključnimi razlogi že dobili, poleg tega smo dobili tudi že odgovor Dušana Vučka, jaz bom probal res na kratko oboje predstaviti, pri čemer bi pri odgovoru Dušana, direktorja Dušana Vučka opozoril, mislim opozoril na to, da je v bistvu nekak odgovor sestavljen iz treh sklopov, ne. V prvem sklopu, ker se bom vsakega pač dotaknil. V prvem sklopu je v bistvu neko politično floskuliranje, v drugem sklopu je, to je pač na tri četrt strani, v drugem sklopu je poskus utemeljitve, zakaj bi morali mi utemeljevati po zakonu, da je nesposoben za opravljanje nalog na položaju, ne pa konkretnih kršitev, to pač ne drži, v tretjem sklopu se je pa opredelil do razlogov za razrešitev, pri čemer 80 procentov tega sklopa praktično govori o nečem drugem kot o tem. Spet smo pri tem, da, ne vem, štartamo v Pariz, končamo pa v Istanbulu. Tako da govori o zadevah, ki sploh niso sporne, ki sploh niso osporavane v predlogu za razrešitev in s

to zadevo nimajo nobene veze. Jaz sem mogel v bistvu celo prav si podčrtati odstavke, ki se nanašajo na predlog za razrešitev.

Skratka, če gremo zdaj do tega prvega sklopa odgovora. Potem bom prišel na razloge za razrešitev v tej točki prvega sklopa odgovora; to, kar govori pač o tem, da naj bi šlo za nek politični napad, za politični motiv in tako naprej in tako naprej, ne, zato ker naj bi bil on pred enajstimi leti poslanec LDS-a. Seveda, to drži, ne. Seveda. In to s to zadevo nima nobene veze. Namreč, lansko leto sem jaz glasoval za imenovanje za direktorja Dušana Vučka, kljub temu, da sem vedel in vsa Slovenija ve, da je bil pač včasih poslanec LDS-a in to ni bil noben problem. Problem je pač nastal takrat, torej po tem letu, ko se je on začel obnašati kot poslanec LDS-a, ne in je politično, tudi politično instrumentaliziral Službo Državne volilne komisije vsaj v dveh primerih, ki jih bom omenil, pa bi jih lahko še deset naštel, ne. Vsaj v dveh primerih, ki jih bom omenil ravno zato, ker se dotikajo tudi, ker so vsebovani seveda na manipulativen način... (konec prvega posnetka) (drugi posnetek)... so bile noter, enostavno ne loči med Državno volilno komisijo in Službo Državne volilne komisije. Vse napake, ki se zgodijo s strani Službe Državne volilne komisije, je pa kar kriva Državna volilna komisija, ne. In se pač ve, kdo to podpira, kdo tega ne podpira in to se meni zdi čist legitimna navedba.

Ok, zdaj bi šel na drugi sklop odgovora in sicer kar se tiče možnih razlogov po Zakonu o javnih uslužbencih, po Zakonu o javnih uslužbencih za razrešitev direktorja Službe DVK. Tukaj pač, določbe, ki se smiselno po zakonu, ki se smiselno uporabljajo, so določbe o razrešitvi, so določbe o uradniku na položaju bom rekel, da poenostavimo te zadeve. Tukaj ste nekako, eden od teh razlogov je tudi v primeru ugotovljene nesposobnosti za opravljanje nalog na položaju. V odgovoru se navaja, da, zakon določa, da se šteje dodatek, samo malo, ja, torej, da se iz tega primera glede posledice razrešitve s položaja smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo postopek o ugotovitvi nesposobnosti javnega uslužbenca na delovnem mestu. Seveda, glede posledic razrešitve, ne pa glede razlogov za razrešitev. Razlogi za razrešitev so navedeni v Poslovniku Državne volilne komisije, vsak tak razlog sem jaz posebej utemeljil, bi pa pri tem v bistvu opozoril na peti odstavek 22. člena Zakona o javnih uslužbencih, ki določa sledeče. In se tudi v tem primeru uporablja. Drugi državni organi in lokalne skupnosti lahko vprašanja urejena s tem zakonom podrobneje uredijo s svojimi splošnimi akti. Razlogi za razrešitev so konkretnije urejeni v Poslovniku Državne volilne komisije in so tudi navedeni v predlogu za razrešitev, kar pomeni v bistvu, da Poslovnik Državne volilne komisije še oža nabor razlogov, zato ker poleg razlogov, ki so določeni v zakonu, se lahko uporabljajo tudi razlogi, ki so v Zakonu o delovnih razmerjih, ki se smiselno uporablja in tam je še bistveno več razlogov, po katerih bi se lahko nekoga razrešilo, skratka, velja specialnejši akt v tem primeru, tko da v bistvu, to je povsem irelevantno. Zdaj, če gremo na kratko na razloge za razrešitev.

Prvi razlog se nanaša v bistvu na napačno objavo oziroma zmotno uporabo, napačno objavo izračunanih mandatov dodeljenih mandatov. Zdaj, vsi se strinjamo, da je bila v bistvu ta napačna objava, ki je šlo v bistvu za dvanajstdnevno zavajanje javnosti, najnižja točka v delovanju Državne volilne komisije v času samostojne Slovenije od leta '91 naprej. Jaz si ne morem predstavljati, da je bila kdaj narejena še večja blamaža, kakor je bilo to. Za kaj gre? Naloga Državne volilne komisije ni samo to, da objavlja končne rezultate, ugotovi, kakšni so končni rezultati, ampak da objavlja izide glasovanja rezultatov volitev, torej vseh, začasnih, delnih in tako naprej. Tudi, če to ne bi bila naloga Državne volilne komisije, za katero skrbi Služba Državne volilne komisije, mora, mora Državna volilna komisija v bistvu vsako informacijo, ki jo objavi, enostavno objaviti kot resnično informacijo, ne kot zavajajočo. Torej, na marčevski sklep seje smo mi verificirali modul, torej modul oziroma program, ki je pravilno računal te mandate, volilne mandate. Ta modul ni bil implementiran, čeprav je bilo takrat nekako predstavljeno, kot da bo implementiran, ampak dejansko ta modul ni obstajal. Lahko, da ni bil implementiran zaradi objektivnih razlogov, to jaz vsem verjamem, ampak bil je modul, ki je bil verificiran. To je bil modul, ki je dejansko na koncu izračunal pravilne rezultate, ki jih je pač preveril. Po dnevu volitev bi se moral ta modul uporabiti takoj. Torej, pri objavi začasnih in delnih rezultatov in če bi se ta modul takoj uporabil, bi bili ti izidi delitve mandatov pravilni, hkrati, potem bi se moral pri vsaki spremembi novih glasov ta modul ponovno uporabiti oziroma bi se moralo s tem modulom preverjati - programom bi se moralo pač preverjati, ali so delitve mandatov, ki jih objavlja Državna volilna komisija pač pravilne. Če bi se to zgodilo, do takšne blamaže ne bi prišlo, v Državno volilni komisiji pač ne bi prišlo. To je dejstvo. Zdaj, v tem odgovoru, ki ga je poslal Vučko, se več kot ne vem koliko časa, več kot, ne vem koliko strani, se nanaša na končne rezultate in se kot nek presežek, kakšno neko veliko skrbnost, tukaj argumentira, da so bili pa končni rezultati pravilni. To ni noben presežek. To je dolžnost. To je naloga. To ni noben presežek, še sreča, da je prišlo do tega, hvala bogu bom rekel, ker če ne bi prišlo do ugotovitve te napake, potem bi bili člani Državne volilne komisije tisti, ki bi mogli odstopiti ali bi nas lahko razrešili,

zato ker potrditev končnih volilnih rezultatov je domena Državno volilne komisije, objava, torej tehnična objava začasnih, delnih rezultatov v vseh teh fazah, ko se nalagajo in štejejo glasovi, je pa v bistvu naloga in pristojnost Službe Državne volilne komisije, Dušana Vučka konkretno, ker je pač odgovoren za delo Državne volilne komisije. To je s tem. No, da je zadeva pri tej točki še bolj zanimiva, to je mene dobresedno sleglo, ko sem prebral mail, po volitvah sem jaz zahteval pojasnilo, kdaj je bil stari modul verificiran. Stari modul se je namreč uporabljal na teh volitvah, kot tisti modul, ki je preračunal mandate in tako naprej oziroma kdaj je bil preverjen. Direktor je pač dejansko v tem mailu priznal, da ne ve, kdaj je bil ta modul sploh verificiran, da se uporablja že od ne vem koliko časa nazaj, skratka, ni bil prepričan v pravilnost delovanja tega modula in ni vedel tega in ni vedel za delovanje tega modula. Torej, za pravilnost delovanja tega modula. Zato bi mogel še toliko bolj skrbno po tem, ko smo verificirali pravilni izračun, še toliko bolj skrbno bi moral paziti na to in z novim modulom preveriti podatke tega starega modula. Seveda, do neke preverbe starega modula je prišlo, kot zdaj tukaj navaja v odgovoru in sicer med tem, ko se je testiral novi modul, se je na enemu primeru iz rezultata 2018 primerjalo izračun starega modula in novega modula. Kar je nonsens. To ne pomeni, da je bil stari modul verificiran. Zato ker je, ker po zakonu moraš zagotoviti pravilne izračune izidov za vse kombinacije rezultatov, ne pa za samo iz leta 2018. Seveda se ta napaka takrat ni odkrila, a ne, pri starem modulu, zato ker test ni bil primerno narejen. Ker bi se moglo vsaj za sto, čez ta program, ki to izračuna v sekundi, za sto različnih rezultatov ali pa tisoč poljubnih rezultatov narediti v bistvu ta test in potem bi se ta napaka izkazala, to niso krivi na Fakulteti za matematiko in fiziko, ampak je kriv tisti, ki jim je tak test naročil, a ne. In jaz sem že, iz zapisnika je razvidno, že na tisti seji opozarjal točno to, da je preverba ene variante rezultatov, da je test uspešno opravljen. Tako da, kar se tiče te točke, ker gre v bistvu za delovanje, za naloge Službe Državne volilne komisije, da se pravilno objavlja informacije, pravilne izide volitev, torej tudi delitve mandatov, to je bilo v domeni Službe Državne volilne komisije in to ni bilo narejen. To smo se pač osmešili in zato smo bili pač, ne samo na nekih družbenih omrežjih tam dve, tri novice, ampak je bila kar burna razprava iz vseh političnih polov, da smo v bistvu nesposobni, da ne znamo niti izračunati mandatov. Tako.

Zdaj bi pa šel na drugo točko. Na drugo točko, do katere se direktor v odgovoru niti ni opredelil konkretno, čeprav je najbolj obsežna točka in se pač nanaša tudi na, tudi na, nanaša se tudi na, samo malo, sem malo zamešal, na delo odpuščene javne uslužbenke, pri čemer sem že v tem predlogu za razrešitev predlagal, da to ni presojanje ali je ona naredila kaj narobe, ampak so pomembna dejstva, ki kažejo na to, kako je bil direktor, kaj je bil direktor Državne volilne komisije, torej Službe Državne volilne komisije v bistvu tudi soodgovoren, soodgovoren za napake, ki so nastale. In sem pač navedel ta dejstva. To se lahko ugotovi tudi iz prilog oziroma dokazov, če ste si jih pač pogledali. Da to na kratko pač povzamem. Dejstvo je, da so bile glasovnice, ki se morajo prej stiskati, letos poslani štiri dni kasneje, kot pač preteklo leto, pretekla leta, kot leta 2018. Dejstvo, zakaj je prišlo do tega, odgovor tiči v kritiki, ki jo je direktor pripisal tej uslužbenki in sicer za dva dni, za druga dva dni pa enostavno ni nobenega pojasnila, ampak izhaja iz slabe koordinacije med Državno volilno komisijo in volilnimi komisijami volilnih enot. Tista dva dni, torej že samo dejstvo, da je prišlo do napak v Službi, drugače ne bi prišlo tudi do izredne odpovedi, je tudi hkrati dejstvo enako dejansko stanje, ki utemeljuje predlog za razrešitev direktorja. Namreč, zakaj? On je odgovoren po Poslovniku za delo Službe Državne volilne komisije. In zadeve morajo biti speljane tako, da do teh napak ne prihaja. Zdaj, če mi pogledamo, zakaj je prišlo do zamude teh dveh dni; dva dni sta itak nepojasnjena, to vemo, ampak to je slaba organizacija, kar je v bistvu tudi razlog za razrešitev, ampak druga dva dni, zakaj je prišlo do tega. Prišlo je do zapleta pri tisku glasovnic. Prišlo je do zapleta pri tisku glasovnic in sicer se bom moral nekajkrat ponavljati, nastala je zamuda dveh dni, zato ker je bil pač s strani Službe DVK, s strani te uslužbenke verificiran napačen logotip ene izmed strank, torej NSi. Zdaj, če mi pogledamo nazaj, kako je do tega sploh lahko prišlo, kakšni so bili ti razlogi za odpoved tej uslužbenki, lahko ugotovimo sledeče: da je stranka NSi, torej predstavnik liste na Državno volilno komisijo nekje sredi marca prinesel logotip skupaj s potrjenimi obrazci za podporo s strani poslancev, za podporo listi kandidatov in pa s podatki organizatorja volilne kampanje. Direktor trdi, da je pri prevzemu sodelovala tudi uslužbenka, torej Nina Mujagić. Lahko je, lahko ni, ampak v končni fazi, to sploh nima veze. Zraven tega, na tem prevzemu so predstavili oziroma predložili tudi logotip te stranke, ki naj bi bil na glasovnici. Potrdilo, ki je bilo izdano in pod katerega je podpisan Dušan Vučko, nikjer ne govori o tem oziroma ne potrjuje tega, da naj bi predložili ta logotip. Torej, bila je potrjena napačna vsebina. Torej je falsificirana vsebina zapisnika. Tukaj ne piše, da je ta zapisnik kot potrdilo pripravila Nina Mujagić, ampak je to vsebino potrdil Dušan Vučko. On tukaj ni nastopal v vlogi direktorja, on je tukaj nastopal v vlogi osebe, ki opravlja po zakonu naloge tajnika Državne volilne komisije, ker tajniki prejemajo to volilno gradivo in tajniki nimajo pomočnikov. To je treba vedeti. Torej, na podlagi tega potrdila, že na podlagi tega potrdila, pač bil je po mojem mnenju tudi kaznivo dejanje, ampak o tem bomo na kakšni drugi seji, že na podlagi tega potrdila Državna volilna

komisija ni mogla nadaljevati nikakršnih postopkov napačnega potrdila, iz katerega bi izhajalo, da je Nova Slovenija predložila ta svoj pravi logotip na Državno volilno komisijo. Kaj se je zgodilo naprej? Mislim, da je bilo 30. marca, ko je po navodilu Dušana Vučka, ta uslužbenka poslala logotipe mislim, da tiskarju, v tiskanje teh strank, takrat je bil pač poslan napačen logotip. Zdaj, v tem postopku razrešitev, čeprav je, torej od odpovedi, čeprav je ona od odpovedi to navajala, zatrjevala ni bilo ugotovljeno, kje je ona sploh ta logotip dobila, ni ga mogla narisati, ni ga mogla vzeti od prejšnjih volitev, zato ker je bil ta logotip na prejšnjih volitvah pravi na glasovnici. Torej, nekje se je pojavil, po naključju točno tisti dan kot je bilo izdano to potrdilo logotip na serverju DVK za Novo Slovenijo, ki je bil pač napačen. Vsaj jaz to tako zastopim. In to je ona poslala. Drugje ga ni mogla dobiti. Potem v nadaljnjem postopku je Volilna komisija volilne enote mislim, da Novo mesto opozorila Službo Državne volilne komisije, da gre za napačen logotip. Izhajajoč iz tega, da je bil na serverju oziroma da je ona razpolagala v zmoti z napačnim logotipom, je z vednostjo direktorja Službe DVK dejansko potrdila oziroma izdala navodilo oziroma poslala email, da je tisti logotip, ki ga je ona poslala, pravi, zato ker z drugim logotipom ni razpolagala. Torej, znakom stranke. In šele kasneje, ko je bilo v bistvu, ko smo mi dobili v pregled kot člani DVK-ja te glasovnice, je član DVK-ja iz Nove Slovenije opozoril, da gre za napačen logotip. In šele kasneje je potem predstavnik liste NSi prišel, ne vem ali prišel ali karkoli je že bilo, na DVK in se je ugotovilo, da je ta logotip, ki je bil poslan s strani Državne volilne komisije oziroma Službe pač napačen in da je pravi tisti, ki je bil predložen in ne potrjen s potrdilom Službe Državne volilne komisije. Seveda, pa volilne komisije volilnih enot razpolagajo s pravimi logotipi. In to je tudi eden izmed očitkov, da se je po navodilih direktorja posegalo v pristojnosti volilne komisije volilnih enot, ki so edine po zakonu pristojne, edine so pristojne, da ugotovijo, ali so kandidacijske liste primerne in da sprejmejo logotipe, ki so potem na glasovnici. Če direktor teh navodil ne bi izdal in bi volilne komisije volilne enote same dejansko komunicirale s tiskarjem, do te zamude dveh dni sploh ne bi prišlo, ker so to prve opozorile volilne komisije volilnih enot. Tako za začetek. Seveda, potem jaz sem to dejansko stanje, da se ne bom tukaj kaj preveč zapletal glede tega, je že opisano v predlogu za razrešitev, pomembno je, da je bilo potrdilo izdano z napačno vsebino, bom rekel falsificirano, pomembno je, da je vse, kar je uslužbenka delala vključno s potrjevanjem napačnega logotipa, je bilo poslano v vednost direktorju po mailu, bil je tudi zraven, delala sta to skupaj, na to je uslužbenka v pritožbi tudi opozorila. Tako, kar se tega tiče.

V zvezi s tem sta zdaj še dve, tri kršitve, v zvezi s tem dogodkom oziroma dve kršitve. Prva kršitev je, kot sem že omenil, poseganje v pristojnosti volilnih komisij volilnih enot, da odločajo o kandidacijskih listah in one komunicirajo s predstavniki list, v primeru, da pride do zapleta. Druga kršitev pa je posredno povezana s tem in sicer nezakonito imenovana komisija za pritožbe iz delovnih razmerij pri Državni volilni komisiji. Ta uslužbenka se je seveda potem pritožila na komisijo za pritožbe iz delovnih razmerij, ki je bila imenovana mislim, da leta 2021 z dvema notranjima uslužbencema in dvema zunanjima uslužbencema. To v bistvu komisijo je že takrat imenoval direktor, kar je v bistvu nezakonito, v času, ko se je odločalo o njenih disciplinskih kršitvah, je to komisijo zamenjal. Kar je absurd. Tudi on. Nezakonito. Namreč, zakon... in zamenjal jo je s tremi uslužbenkami, ki so njemu neposredno podrejene v Službi Državne volilne komisije, z nobeno zunanjo uslužbenko. Zdaj, zakon pri tej zadevi je jasen. Zakon določa, da komisijo za pritožbe iz delovnih razmerij imenuje organ, pri katerem je ta komisija. Organ v tem primeru je Državna volilna komisija. Dušan Vučko kot direktor pa je predstojnik Službe Državne volilne komisije. Zakon jasno razmejuje med predstojnikom službe in med državnim organom. Točno v tem poglavju, ki določa imenovanje te pritožbene komisije. Seveda, predstojnik lahko imenuje to komisijo za pritožbe iz delovnih razmerij v primeru, če interni akti tega državnega organa, pri katerem ta komisija deluje, to dopuščajo oziroma mu podeljujejo to pristojnost, ne pa da mu jo odvzemajo. Za primer, če se dotaknem teh... V odgovoru je navedel, kako se pri drugih organih komisija za pritožbe imenuje. Pri Informacijskemu pooblaščenca imenuje informacijski pooblaščenec, ja seveda imenuje, zato ker je po zakonu organ, ni predstojnik, ampak on je organ, ni predstojnik, on je organ. Varuh človekovih pravic je tudi organ, definiran je kot organ. Komisija za preprečevanje korupcije, seveda, zakaj imenuje predsednik, zato ker njihov zakon določa, da v primerih, ko komisija odloča o drugih zadevah po zakonu, lahko odloči predsednik, razen, če člani to zahtevajo, da se odloči na seji. Torej, ti akti komisije, torej, akti državnih organov predstojniku podeljujejo pristojnost za to delo. Tukaj pa tega ni, ne. Podobno je pri Državni revizijski komisiji in pa pri Državnem zboru. Notranji organizacijski akti podeljujejo pristojnost imenovanja predstojniku organa oziroma služb organa. Tako da, to so povsem neprimerljive zadeve. Zakaj je prišlo do tega? Dejstvo je, da je bilo treba, torej do zamenjave pritožbene komisije, dejstvo je, da je bilo treba iz tiste pritožbene komisije izločiti Nino Mujagić, ker je bila v postopku odpovedi in bi bila stranka v tej pritožbeni komisiji, nobenega drugega razloga pa ni bilo, da bi se zamenjali drugo člani, torej uslužbenke iz drugih državnih organov, ki so bili izkušeni na tem področju in so dlje časa delovali že v zvezi s temi pritožbami in so vedeli za kaj se gre. Namesto tega se je imenovalo ljudi bomo rekli pristranske, lahko pristranske osebe oziroma osebe, ki so v delovnem

razmerju podrejene Dušanu Vučku in je legitimnost te komisije pač vprašljiva. To je, kar se tega tiče. Potem, da ne bom tukaj preveč klobasal.

Četrty razlog. Tretji razlog, pardon. Tretji razlog se nanaša na to, da je direktor Službe Državne volilne komisije enostavno presegel svojo pooblastilo, pri tem, ko je sprejel, tako kot vsake volitve Državno volilna komisija sprejema potrjene obrazce za podporo kandidacijskim listam s strani poslancev. Zakon jasno določa, da se to predloži Državni volilni komisiji, tako kot se to predloži v primeru predsednika, volitev predsednika, volitev v Evropski parlament in tako naprej in tako naprej. To je bila tudi dosedanja praksa Državne volilne komisije, da je v tem in v ustreznosti teh obrazcev, torej da se ti obrazci ne podvajajo, presojuje na seji. Zapisnik iz leta 2018 je bil predložen oziroma je dostopen na internetu. V tem primeru pa je Dušan Vučko v bistvu kot direktor sam odločal, da so podpore teh poslancev ustrezne. To je v bistvu absolutna mislim prekoračitev pooblastil. V bistvu, saj to napako v bistvu tudi sam priznava. Tako kot tudi priznava, da je spregledal email predstavnika liste SDS, ko je opozarjal na neke formalne pomanjkljivosti oziroma na glasovnici. Tukaj ne gre za to, ali so bila ta opozorila utemeljena ali ne, ampak gre enostavno za to, da je spregledal sporočilo predstavnika liste, torej tistega, ki je zadolžen za komunikacijo z volilnimi organi, kar je v bistvu nesprejemljivo. Torej, tisti petek pred volitvami, so predstavniki list dobili primere glasovnice zjutraj, ne pred volitvami pardon, to je bilo tisti petek, ko so se tiskale glasovnice, zjutraj na email in so se imeli čas za izjasniti približno ne vem mislim, da pol ure ali so logotipi ustrezni ali ne. In tukaj ne gre samo za to, da je bilo to samo spregledano, gre za to, da so predstavniki list dobili šele tisti dan, ko so šle glasovnice v tisk. Če bi to dobili štiri dni prej, bi vse zaplete v zvezi z logotipi, vključno z NSi-jem, lahko razrešili že štiri dni prej, tri dni prej in ne bi prišlo do zamude pri tisku teh glasovnic. Kaj več si pa lahko preberete, tudi utemeljitve in tako naprej, tudi v samem predlogu za razrešitev. Tako da sem povedal, da sem bil kratek in to je zdaj to, kar se tega tiče, prvega dela.«

Direktor Dušan Vučko je zaprosil za povzetek odgovora na predlog za razrešitev:

Direktor Službe DVK je poudaril, da predlog za njegovo razrešitev s položaja direktorja Službe Državne volilne komisije, ki ga je podal član Drago Zadergal, ki ga je na to funkcijo predlagala Slovenska demokratska stranka, ni presenečenje in ga je tudi pričakoval, saj gre sklepno dejanje vsega, česar je bil kot direktor Službe DVK deležen s strani te stranke, vse od razpisa letošnjih volitev v Državni zbor, pa že tudi pred tem. Izpostavil je objave nekaterih vidnih članov te stranke na družbenih omrežjih, telefonsko grožnjo pomembnega člana SDS-a in neprimerno komunikacijo po sms-ih in še kje drugje. Navedel je, da zavrača, da gre za politizacijo tega primera, ampak gre za dejstvo, da je bil teh pritiskov deležen. Predmet za razrešitev je po njegovem prepričanju posledica dejstva, da svoje delo opravlja včasih mogoče celo preveč zavzeto, strokovno neodvisno in da vedno pove svoje stališče glede posameznih vprašanj, ne glede na to, kdo jih predlaga. Poudaril je, da se še kako zaveda, da odločajo članice in člani DVK in da odločitve DVK, čeprav se kdaj pa kdaj s kakšno tudi ne strinja, vselej spoštuje, jih v javnosti ne problematizira ali polemizira in v njih Službi izpolnjuje po najboljših močeh. Meni, da je ta strokovna in predvsem neodvisna drža ključni razlog za začetek stopnjevanja pritiskov nanj, še zlasti ob jasno izraženih stališčih na sejah DVK o predlogih Draga Zadergala oziroma stranke SDS, zlasti glede javne objave zapisnikov volilnih odborov na dan glasovanja in stališča glede imenovanja volilnih odborov po 41. členu ZVDZ. Predlog za razrešitev kaže, da je šel očitno po mnenju Draga Zadergala in njegove stranke predaleč, ko je javno zagovarjal določbo 41. člena ZVDZ s svojim videnjem interpretacije te določbe. Povedal je, da je bil po eni od sej na Brdu, na kateri je v skladu s svojim mnenjem, vestjo, pristojnostjo zagovarjal stališče, da morajo biti volilni odbori sestavljeni pluralno in da torej nobena izmed političnih strank v volilnem odboru ne sme imeti dveh članov, med drugim s strani pomembnega člana stranke, na predlog katere je seveda bil tudi na DVK imenovan tudi predlagatelj moje razrešitve preko telefona deležen celo groženj z uporabo fizične sile. Izpostavil je svoj vidik glede njegove razrešitve, in sicer da ima kot direktor Službe DVK poseben položaj z ZVDZ in da lahko pride v poštev uporaba 83. člena Zakona o javnih uslužbencih.

V nadaljevanju je direktor Službe DVK podal vsebinske odgovore na predlagane očitke in predstavil argumente ter nanizal dejstva in okoliščine, iz katerih izhaja, da svojo dolžnost vodenja Službe DVK opravlja vestno in odgovorno in da je brez slehernega dvoma sposoben še naprej opravljati naloge na položaju direktorja Službe DVK. Pojasnil je, da z vso odgovornostjo, v skladu s svojo pristojnostjo, skrbi, da Služba na zakonit in strokoven način zagotavlja ustrezno podporo za delo DVK, pri svojem delu pa ravna v skladu z zakonom in drugimi predpisi ter akti DVK.

V nadaljevanju je direktor Službe DVK podal odgovor na posamezne očitke predlagatelja, in sicer najprej glede nevestnega dela pri delu izračun odreditve poslanskih mandatov. Odločno je zavrnil očitek, da je

s svojim ravnanjem zanemarjal in malomarno opravljal svojo zakonsko dolžnost opravljanja tehničnih nalog na DVK ter povzročil škodo komisiji, ker naj ne bi zagotovil uporabe modula za pravičen izračun poslanskih mandatov. Resnica je povsem nasprotna. Če svojega dela ne bi opravljal izjemno skrbno, vestno in odgovorno, bi bili potrjeni napačni mandati, saj zelo verjetno še danes ne bi vedeli, da je pri računalniškem izračunu poslanskih mandatov prišlo do napake. Poleg tega se člani DVK zagotovo zavedajo, da so izidi volitev dokončni šele, ko jih DVK potrdi na seji s sprejetjem zapisnika o ugotovitvi izida volitev. Povedal je, da je bil s strani neodvisnih strokovnjakov o omenjeni napaki in posledično spremembi pri izračunanih mandatih obveščen 6. maja 2022 ob približno 23. uri. Takrat je tudi dobil vsa ustrezna zagotovila, da je napaka odpravljena, da so bili opravljeni ponovni izračuni in da so vsi z referenčnim programom ugotovili, da je ugotovljen izid ali razdelitev mandatov, ker izid nikoli ni bil sporen, razen v razdelitvi dodatnih mandatov. Povedal je, da so bili na 32. seji DVK tako člani DVK, kot tudi javnost, podrobno seznanjeni z razlogi, kako in zakaj je bilo ugotovljeno, da je v petih volilnih enotah prišlo do spremembe pri delitvi mandatov, ko so se upoštevali ostanki glasov na ravni države, vse pa je pojasnil tudi že v pisnem odgovoru na predlog za razrešitev. V zvezi s tem je tudi profesor Bauer dal izčrpno poročilo. Posebej je poudaril, da ni nikoli zanikal dejstva, da je pri prvotnem izračunu poslanskih mandatov na volitvah v Državni zbor prišlo do napake. Nasprotno, v določeni fazi je celo odredil ponovno preverjanje, ko je zaznal možnost, da je prišlo do napake. Ko se je ugotovilo, na podlagi te ponovne preveritve, da ima modul, ki je bil uporabljen za takratne volitve, imel notri napako, ki pa jo ob skrbnem pregledu s strani Fakultete za matematiko in fiziko, zunanjih izvajalcev, ki so delali na programu za DVK preverjali s starim skrbno pogledali. Poročilo je bilo dano in s tem poročilom je bila Državna volilna komisija seznanjena.

Navedel je, da ne drži očitki predlagatelja, da je kot direktor napake vselej prevladil na zunanje izvajalce in ostale zaposlene. Pojasnil je, da tudi nikakor ne more pristati na trditve, da je šlo pri napačnem izračunu za napako direktorja Službe DVK, namreč ve se, kako nastaja delni izid na dan glasovanja. Da je v tem izidu veliko napak tudi zaradi tistih, ki podatke vnašajo in da jih po svojih najboljših močeh tudi v skladu z navodili, ki jih da Državna volilna komisija, odpravljamo in da imamo sistem, ki te napake odpravlja. Navedel je, da ni šlo za njegovo napako, saj ni programer. Služba DVK vse storitve informacijske narave na podlagi javnega razpisa daje v delo zunanjim izvajalcem, ki te zadeve obvladajo. Tudi ti pa ob preveritvi novega sistema isDVK z referenčnim programom Fakultete za matematiko in fiziko ter ob istočasni preveritvi tudi modula, ki se je uporabljal do sedaj in je bil potem zaradi objektivnih okoliščin ponovno uporabljen tudi na volitvah 2022. Želja tako izvajalcev, kot tudi Službe DVK in tudi njega kot direktorja te službe je bila, da bi ta novi modul lahko uporabili že za volitve v Državni zbor v letu 2022. Žal pa to ni bilo mogoče, saj je treba upoštevati, da je bila covid situacija, da je zunanji izvajalec pri teh storitvah testiranja izjemno odvisen od Ministrstva za javno upravo, ki skrbi za celotno infrastrukturo vseh generalnih, tehničnih testiranj, varnosti in certificiranja in tako dalje, kar pač ni bilo storjeno v rokih, na katere smo računali ob sklenitvi pogodbe, ob javnem razpisu, saj je bilo veliko odsotnih zaradi covida. Kot je že pojasnil tudi v pisnem odgovoru, je prišlo do situacije, ko zaradi skrbnosti, varnosti in previdnosti, sam kot direktor ni dal zelene luči, da se modul isDVK uporabi, to pa zato, ker ni bil stestiran, ker uporabniki ne bi bili pravočasno usposobljeni in je ocenil, da je ravnal skrbno. Povedal je, da je v svojem odgovoru na predlog za razrešitev pojasnil vse iskreno, korektno in pošteno in da meni, da ne gre za njegovo odgovornost, če se je v programu pojavil tako imenovani »bug« - računalniška napaka, to je bilo tudi pojasnjeno z bolj strokovno usposobljenimi besedami kot je pojasnil sam, ki samo povzema. Poudaril je, da je bistveno dejstvo, da je bila napaka odkrita, da je bila napaka pravočasno odpravljena in da lahko vsi skupaj z DVK javnosti zagotovimo, da so mandati za Državni zbor ustrezni, pravilni in zakoniti.

Glede prepoznega pošiljanja volilnega gradiva v tujino je pojasnil, da je bilo že veliko povedanega in napisanega zato bo svoj odgovor v zvezi s tem očitkom podal zelo na kratko. S sporočilom o dinamiki pošiljanja volilnega gradiva za glasovanje po pošti iz tujine se je DVK sicer seznanila na 29. redni seji. Prav tako je tudi v pisnem odgovoru podrobno pojasnil dejstva in okoliščine v zvezi z glasovanjem po pošti v tujini. Povedal je še, da pošta ni pojasnila, zakaj dva dni ni skenirala pošiljk in jih dajala v poštni promet, v pisnem odgovoru pa je že pojasnil, da je za učinkovitost posebne oblike glasovanja po pošti v tujini pomembnih več deležnikov. Na eni strani je to DVK, ki odloča, v katere države se bo pošiljala uradna prazna glasovnica, na drugi strani imamo zakonski okvir, ki je po njegovi oceni popolnoma neustrezen, da rok za vlaganje kandidatur za katerekoli volitve vpliva, kdaj lahko sploh začneš s kompletiranjem volilnega gradiva. Ne sme se pozabiti, da so pomembni kandidacijski postopki po volilnih enotah, kjer lahko zaradi kandidacijskega postopka pride do volilnih sporov in tudi do sodnih postopkov. Poleg tega pa je vplivalo tudi to, da so bile volitve razpisane tako, da na določene dneve poštno storitve niso delale, vse navedeno pa je pripomoglo k temu, da je prišlo do zamika začetka tiskanja glasovnic.

Povedal je, da je njegova odgovornost članom Državne volilne komisije povedati, da je del zamude nastal tudi zaradi napake zaposlenih v Službi DVK. Pojasnil je še, da nikoli na seji ni govoril o priimku in imenu zaposlene, nikoli na tisti seji. Jaz sem povedal, da je ena od javnih uslužbenk storila napako, nisem niti povedal, kakšni ukrepi bodo. Postopek izredne odpovedi je bil uveden po tem, ko smo prejeli preklic soglasja s strani drugega delodajalca za premestitev javne uslužbenke. Poudaril je, da je klical ministra v petek pred dnevom glasovanja in mu v zvezi s prispevki, ki so se pojavili v četrtek, tistega dne, na Pop tv in še kje drugje, povedal, da on ni govoril z nobenim novinarjem. Pojasnil je, da je ministru povedal, da bo soglasje dal, vendar bo najprej opravil volitve, nato pa bo takoj po volitvah poslal pisno soglasje, kar je v ponedeljek, po dnevu glasovanja, tudi storil. V torek po dnevu glasovanja pa je minister za digitalizacijo poslal pisni preklic soglasja oz. zaprosila za premestitev. Direktor Službe DVK je pojasnil še, da sam ne more odgovarjati za vsako napako zaposlenih v Službi DVK, če ti delo opravljajo malomarno. Pojasnil je še, da meni, da je komisija za pritožbe imenovana zakonito in da vse od takrat, ko je bila prvič imenovana, nihče ni takšnemu imenovanju nasprotoval.

Nadalje je glede glasovanja v tujini, pojasnil, da je bilo na teh volitvah rekordno število glasov iz tujine.

V zvezi z očitkom o spregledani elektronski pošti predstavnika kandidatne liste SDS je pojasnil, da tako kot je že pojasnil na 27. seji dne 24. 3., je ob množici elektronske pošte v času pred volitvami, omenjeno elektronsko sporočilo spregledal, za kar se je na seji tudi že opravičil. Pojasnil je, da predstavnik liste SDS v zvezi s tem elektronskim sporočilom tudi ni poklical po telefonu ali pa na spregledano elektronsko sporočilo opozoril kako drugače, recimo, da bi obvestil predlagatelja in bi potem predlagatelj razrešitve lahko, kot običajno, poslal sms: »pokliči takoj, naredi takoj«. Tak je bil namreč nivo komunikacije. Kljub nehote spregledani elektronski pošti, pa je dejstvo, da sklep, ki ga je o določitvi glasovnice, sprejela DVK, to smo tudi že na seji ugotovili, ne vsebuje nobene določbe o tem, kam in kako naj se postavijo logotipi posamezne liste. Pojasnil je, da se sam, se s tem, kakšna naj bo poravnava logotipa na glasovnici, nisem ukvarjal. Pojasnil pa je, da je ukrepal samo toliko, da so se nekateri znaki celo zmanjšali, in sicer Svobodi, Resnici, ker je šlo čez celoten kvadrataček in je naročil izvajalcu, ki je to postavitve predhodno delal, da se mora to absolutno uravnotežiti, da bo vsaj nekako izgledalo. In to je bila edina njegova intervencija. Pojasnil je, da je tudi priznal, da je bila leta 2014 res sredinska poravnava. Zato je že takrat na seji rekel in sedaj ponovil, da bo vsaj Služba DVK, če seveda ne bo danes razrešen, sugerirala za naprej, da se v osnutku sklepa določi tudi poravnava, zlasti pri volitvah v Državni zbor in pa volitvah poslancev v Evropski parlament, kjer se znaki uporabljajo. Ali bo to leva postavitve znaka ali sredinska ali desna poravnava, pa bo odločila DVK.

Glede potrjevanja list kandidatov, ki so podprte s podpisi poslancev je pojasnil, da na tokratnih volitvah DVK ni sprejela ugotovitvenega sklepa. Pojasnil je, da DVK nikoli, od kar je on direktor, ni preverjala ustreznost teh obrazcev. Pojasnil je, da lahko da je bila DVK 2011, 2014 in 2018 seznanjena na seji, ampak zakonske določbe, ki bi to obvezo narekovala, ni, in ko poteče priprava znotraj službe, se gre skozi zakon, skozi rokovnik in nikjer tega v rokovniku ni. Dejstvo je, da očitno so bile, prvič seznanjene vse politične stranke, da lahko vlagajo v vseh volilnih enotah, dejstvo je, da so očitno bile seznanjene volilne komisije, ker nihče ni o tem povpraševal, ali bi se karkoli problematiziralo in dejstvo je, da na podlagi te pomanjkljivosti, ki bo postala očitno stvar novega stalnega procesa, zaradi tega ni nastalo nobenih škodljivih posledic. Nikomur ni bila odvzeta možnost kandidiranja. Vse je šlo tako, kot je treba. Dejstvo pa je, da leta 2011 spletna stran še zdaleč ni bila tako sodobna in da se takrat ni tako komuniciralo z javnostjo in da smo mi ob tokratnih volitvah sproti obveščali javnost o tem, katere liste so podprte z ustreznim številom poslancev. Še enkrat je zatrdil, da DVK na seji nikoli ni gledala obrazcev. Tako kot tudi obrazcev podpore za predsedniške volitve ni nikoli gledala in jih tudi po vsej verjetnosti ne bo. To je vedno delala Služba DVK. Preštela je obrazce v navzočnosti predstavnika, izdala potrdilo, ki je sestavni del listin za potrditev kandidature.

V zaključku je direktor Službe DVK povedal še, da si že vse od imenovanja za direktorja Službe pred enajstimi leti, res prizadeva, da svoje delo opravlja strokovno, zakonito in pravočasno. Meni, da je tudi Služba DVK v teh letih naredila velik korak naprej, da z veliko mero skrbnosti in zanesljivosti skuša zagotoviti vse, kar je v njeni pristojnosti in zagotoviti nemoteno delo DVK. Seveda pa to ne pomeni, da se občasno in nehote seveda pripeti tudi kakšne napaka. Povedal je, da upa, da je s temi, predvsem, kar je zapisano v odgovoru, prepričljivo ovrgel vse neresnične očitke. Pojasnil je, da pred odgovornostjo ni nikoli bežal in zato nikakor ne drži trditve predlagatelja, da skuša prevaliti odgovornost za svoja dela na drugega.

RAZPRAVA:

- **O predlogu predsednika, da se o določenem delu predloga oziroma o določenih navedbah predlagatelje razrešitve ne razpravlja**

Pred razpravo je predsednik DVK Peter Golob dal v razpravo predlog, da se odloči o tem, o čem se lahko in o čem se, vsaj po njegovem mnenju, ne more oziroma niti ne sme razpravljati. Pojasnil je, da je to del, ki se nanaša na odpoved delovnega razmerja in na vse okoliščine v zvezi s tem. Pojasnil je, da je včeraj na zaprosilo dobili obvestilo Delovnega in socialnega sodišča, da je bila zoper odločbo o odpovedi delovnega razmerja iz krivdnih razlogov javni uslužbenki, ki je bila zaposlena tu, vložena tožba. Povedal je, da je po njegovem prepričanju še vedno in bo tudi tako ostalo, to stvar, ki se tiče delovnih razmerij uslužbenec v Službi DVK, stvar pristojnosti Službe oziroma njenega direktorja. Zato ugotavljanje, ali je bila eventualno komisija za pritožbe iz delovnih razmerij sestavljena pravilno in zakonito, misli, da to ne more biti predmet razprave na DVK. To bo, sem prepričan, stvar presoje Delovnega in socialnega sodišča, za katerega je prepričan, da bo v primeru, če najde in ugotovi tako kršitev, imelo podlago za razveljavitev odločbe Službe DVK.

Pojasnil je, da si sam ne upa sprejeti odločitve, da bi članom prepovedal debato o tem, zato je predlagal, da se o tem izjasnijo člani in seveda tudi namestnika, če se jima zdi potrebno, zato bo dal na glasovanje predlog, da se glasuje o tem, ali lahko oziroma ali bomo debatirali, se pogovarjali in razpravljali tudi v tem delu, se pravi v delu, ki se nanaša na odpoved delovnega razmerja javne uslužbenke in seveda vseh okoliščin v zvezi s to odpovedjo. Namreč, eventualna njena kršitev ali eventualna kršitev direktorja, ki se mu očita v predlogu, sta po njegovem mnenju neločljivo povezana. O tem se bo razglabljalo na sodišču. Pojasnil je, da predvidevam, da bo tudi kdo od članov ali namestnikov vabljen kot priča, zato tudi, če boste sprejeli odločitev, da o tem lahko razpravljamo, jaz osebno ne bom razpravljajal.

V zvezi z navedenim predlogom predsednika je član Drago Zadergal povedal (magnetogram): »Ja, zdaj, če vam lahko pač malo pomagam pri tej zadevi. Zakon je v bistvu tukaj jasen in v postopku, ker to zdaj ni volilni postopek, ampak je postopek, kjer se smiselno uporablja ZUP. Upam, da se strinjamo. In, kar se mene tiče, lahko razpravljamo o čemer koli, zato ker sodišča niso vezana na odločitev drugih organov. Če pa bi te zadeve radi peljali v skladu z zakonom, ne vem pač po tem predlogu, peljimo to v skladu z zakonom in v skladu s 147. členom Zakona o upravnem postopku, ki govori o tem: če organ, ki vodi postopek, naleti na tako vprašanje, da brez njegove rešitve ni mogoče rešiti same zadeve, to vprašanje pa je samostojna pravna celota, ki spada v pristojnost sodišča ali kakšnega drugega organa, lahko ob pogojih iz tega zakona organ sam obravnava ali pa prekine postopek v tej točki, dokler ga ne reši pristojni organ. Rešitev, pač razrešitev torej te samostojne pravne celote, ko gre za identično dejansko stanje oziroma ko gre za predhodno vprašanje, da ima pravni učinek samo o zadevi, o kateri je bilo vprašanje rešeno. Torej, ni nobene bojzani, da če mi razpravljamo o tem, o delu predloga za razrešitev, da bi sodišče temu potem sledilo. Nobene bojzani ni, zato ker nima učinka na sodišče, sodišče ni vezano na odločitve Državne volilne komisije. Če pa menite, da so kakšne nevarnosti ali karkoli, lahko tudi se v tej točki postopek prekine, dokler ga pač ne reši pristojni organ, dokler ni dokončne odločitve, pravnomočne odločitve sodišča, bo pač do takrat direktor v postopku razrešitve. Kakorkoli, a ne. Torej, zakon je tukaj jasen, kaj se lahko naredi in jaz tukaj ne bi filozofiral in namigoval, mi se moramo do tega opredeliti, lahko pa prekinemo in potem nadaljujemo čez dve do pet. Bi pa rad, da se spoštuje ta zakon, Zakon o upravnem postopku, ki se tukaj uporablja.«

Član Mitja Šuligoj je v zvezi z navedenim predlogom povedal, da je želel na prvem mestu osvetliti nekaj postopkovnih vprašanj tega postopka. Veseli ga, da so spoznali, da gre za postopek po Zakonu o javnih uslužbencih, kar pomeni, da gre za odločanje o pravicah in obveznostih direktorja kot javnega uslužbenca in ne funkcionarja. To pomeni, da se ga razrešuje z odločbo, zoper katero je dopusten upravni spor. To je prvič. Posledica razrešitve po 160. členu Zakona o javnih uslužbencih je tudi odpoved pogodbe o zaposlitvi. Zato sta postopek odpovedi pogodbe o zaposlitvi enemu javnemu uslužbencu, to je direktorju Službe, neobhodno povezana z vprašanjem razrešitve s položaja, ki ga zaseda, zato ker, kot mu je poznano, direktor pred tem ni bil zaposlen v Službi DVK in ni drugega delovnega mesta, na katerega bi se lahko vrnil. Zato je način, kako se ta postopek pelje, napačen že v začetku, zato ker delovnopравни postopki niso javni, tako kot niso javni za nekatere javne uslužbenke, tudi za konkretnega javnega uslužbenca niso. Po njegovem mnenju si kot pluralno sestavljena komisija ne morejo privoščiti vodenja postopkov, ki niso v skladu s predpisi. To je prvič. Kot drugič pa je pojasnil, da on tudi glede na navedbe v predlogu ne razume navedb predlagatelja, da naj bi bilo vprašanje utemeljenosti odpovedi

pogodbe o zaposlitvi nekdanji uslužbenki vprašanje vezano na sposobnost direktorja za opravljanje položaja, ki ga zaseda. Zato ne more iti za predhodno vprašanje v smislu 147. člena, ker sodišče bo presojalo utemeljenost odpovedi delovnega razmerja in o ničemer drugem, na to se bo vezal izrek sodbe. Tako da, po njegovem mnenju je razmerje med komisijo in Službo, vsaj v tem delu, čeprav na žalost v ostalih delih morda ni in bi si enkrat te zadeve morali malo bolj jasno razdeliti, ker potem vsak malo ribari v kalnem, je Odlok o delovnem področju in organizaciji službe pri teh vprašanih jasen in si ne predstavlja, kako bi kdo od nas oziroma komisija kot celota lahko izvrševala kakršne koli ingerence do javnih uslužbencev zaposlenih v Službi DVK. Pojasnil je, da so člani in namestniki neprofesionalci, skrbijo za zakonitost in pravilnost vodenja volilnih postopkov, dajejo neka obvezna navodila in razlage ZVDZ-ja, o tem pa, ali ljudje opravijo svoje delo pravilno in ustrezno, kdaj gre do dopust in tako naprej, to po njegovem mnenju ni stvar DVK, zato tudi odlok jasno piše, da je predstojnik državnega organa v smislu ZJU direktor in zato on misli, da o teh zadevah niso pristojni razpravljati. Pojasnil je, da se ne čuti ne poklican, niti se mu ne zdi primerno o tem razpravljati, zato o tem delu vsebine ravno tako ne bo razpravjal.

Drago Zadergal je povedal (magnetogram): »Ja, glede tega zadnjega dela, to je v bistvu, saj zadeva jasna in je tudi že napisano v predlogu, samo dobrohotno je treba prebrati, a ne. Gre za to, da se dejansko stanje iz razlogov za odpoved te uslužbenke prekriva z dejanskim stanjem, ki govori o soodgovornosti, če ne celo odgovornosti direktorja, za kar pa smo mi pristojni, da odločamo. Ker gre za to, da je on dajal navodila, usmerjal Službo, itd., itd.. In v tem delu se dejansko stanje pač prekriva in to je treba nekak, to spada v predlog za razrešitev v tem smislu, mi lahko o odločamo o tem, smo mi pristojni za to. Nikakor pa seveda nismo pristojni za presojo, ali je bila odpoved uslužbenki ali karkoli drugega iz Službe DVK ustrezno. Vse napake, ki so v Službi DVK, za njihovo izvajanje je odgovoren on, jasno po odloku, on je odgovoren, ki so bile v Službi, odgovarja Državni volilni komisiji in je za to tudi objektivno odgovoren. Vse napake, ki se pač podpisujejo, ki se delajo, zato je pač on objektivno odgovoren in ne more kar valiti krivde z nekimi odpovedmi na druge. Poleg tega se prekriva tudi dejansko stanje, odgovarjanje je v odgovornosti direktorja, to spada sem notri.«

Član dr. Marko Kambič (magnetogram): »Hvala. Lep pozdrav. Tiče pa se vprašanja očitka, da direktor Službe ni bil v pristojnosti za sestavo pritožbene komisije. Jaz mislim, da je to popolnoma ločeno vprašanje od vprašanja, o katerem mi odločamo. Če mi odmislimo konkreten postopek, je tukaj še vedno dejstvo, da je direktor komisijo imenoval in očitek, da je bila ta komisija imenovana v nasprotju z njegovimi pristojnostmi. Tako jaz bi tukaj rekel, ne morem vsega zdaj vsega vržti v en koš zadeve. Jaz bi se strinjal z mojimi predhodniki, da je pravzaprav treba destimirati, da je treba ločiti, kaj je konkreten postopek in meni se ne bi zdelo primerno, da bi zdaj ugotavljali dejstva konkretnega postopka, ali je Nina Mujagić resnično kršila ali ni kršila, to bo ugotavljalo sodišče, ampak so pa določena vprašanja, ki pa so neodvisno od tega vezana na dejansko stanje. Tukaj pa jaz ne vidim nobenih zadržkov, posebej, kot sem v začetku rekel, a ne, kot primer, vprašanje, ki sem ga izpostavil prekoračitve pristojnosti, tukaj pa ne vidim nobenega zadržka, da o tem ne bi opravili razprave.«

V zvezi s predlogom predsednika DVK je član Miroslav Pretnar povedal, bi se želel najprej vrniti nazaj na ZVDZ in pristojnosti, ki jih DVK oziroma članice in člani sploh imajo. Te so v 37. členu zelo jasno navedene in se v največji meri tičejo seveda izvajanja in pa vseh postopkov, vključno z izvajanjem volitev in referendumov. Glavnina nalog, ki jih imamo kot članice in člani je povezanih s tem. Drugo, kar je, mi imamo tudi nalogo imenovanja in razreševanja direktorja Službe DVK. Povedal je, da misli, da se tu kadrovska naloga, razen še imenovanj volilnih komisij volilnih enot in okrajnih volilnih komisij in razreševanj in imenovanj tajnikov, njihova kadrovska preferenca oziroma pristojnost, dostikrat sem danes slišal: »da ne bomo prekoračili pristojnosti«, tudi v tem primeru se je po njegovem mnenju treba čuvati, da ne prekoračimo svoje pristojnosti in da ne razpravljamo oziroma tudi sicer ne ve, o čem bi odločali, če bomo že o nečem razpravljali, kakšne pristojnosti imamo mi do uslužbencev in uslužbenk, ki so zaposleni na DVK. Pojasnil je, da ni sodeloval in misli, da noben drug član ali namestnik ni sodeloval pri ocenjevanju teh uslužbenk, uslužbencev, prav tako ni bil prisoten, ko so prišli na razgovor za službo. Pojasnil je, da želi povedati, da ni niti član neke vladne kadrovske skupine, se ne čuti, da je inšpektorat za delo ali kaj podobnega. Meni, da so pristojnosti članov DVK omejene. Poudaril je, da se strinja s predlogom predsednika. Ne želi, da gre do čez meje, ki so začrtane v ZVDZ, za sprejem/spremembo katerega je potrebnih 60 glasov, to je dvotretjinski zakon, misli, da ima svojo težo in svoj namen. Pojasnil je, da je že bilo poudarjeno, da so tukaj neprofesionalno. To je, za razliko tudi od drugih neodvisnih državnih organov, vendarle nekoliko drugače, kot morda se skuša kje prikazati in meni, da uslužbenskih razmerij, vključno z odpovedjo delovnega razmerja, ki se morda res v nekaterih

stvarih prekriva dejansko stanje, tako kot je bilo ugotovljeno, pa vendarle se v veliki večini ne prekriva. Predlagal je, da sledijo predlogu predsednika, sam pa bo njegov predlog podprl.

Članica Mojca Dolenc je v zvezi s predlogom predsednika povedala, da se v bistvu strinja s kolegom Mirom Pretnarjem. Po njenem mnenju se predsednik absolutno ne sme vmešavati v vprašanja delovnega razmerja in tudi vseh okoliščin, ki so s tem povezane. Po njenem mnenju je to v pristojnosti sodišča.

Drago Zadergal (magnetogram): »Ne, ne, ne. Pravim, samo, če se prebere predlog, ampak saj načeloma, jaz bo itak vložil, če ne bo v skladu z zakonom, če bi ne bi uporabljal ta 147. člen Zakona o upravnem postopku, samo da gre jasno na zapisnik, kaj bomo glasovali.«

Predsednik DVK Peter Golob prekine sejo za 10 minut, da se pripravi predlog sklepa.

Seja je bila prekinjena od 14:27 do 14:37.

Na glasovanje se da naslednji sklep:

V okviru obravnave predloga za razrešitev direktorja Službe DVK se ne opravi razprava o očitkih, ki se nanašajo na odpoved pogodbe o zaposlitvi javni uslužbenki, vključno z vprašanjem oblikovanja pritožbene komisije za delovna razmerja.

ZA: Golob, Šuligoj, Pretnar, Dolenc
PROTI: dr. Kambič, Zadergal

Izdi glasovanja: Sklep je bil sprejet.

Drago Zadergal je želel obrazložiti glas (magnetogram): »Pojasnilo glas. Enostavno zato, ker je tak sklep v nasprotju s 147. členom Zakona o upravnem postopku, ki se uporablja v teh primerih in tudi jasno opredeljuje, kako se v takšnih primerih postopa. Zelo preprosto.« ... predsednik ga pozove, če želi dati na glasovanje drug predlog sklepa... »Jaz sem pač povedal. Sami ga oblikujte, če mislite, kako se bo saniralo to kršitev zakona, postopkovno odločitev, da odločamo o eni zadevi, ne smemo pa o njej razpravljati. Saj vodstvo je vaše, prosim za predlog.«

V zvezi z obrazložitvijo glasu člana Draga Zadergala je član Miro Pretnar povedal, da misli, da člani ne morejo odločati o zadevi, za katero niso pristojni. Sam je razumel ta sklep tako, da opredeljuje, tako je tudi sam predhodno obrazložil svoj glas oziroma pogled na to zadevo, da se ne moreš odločati o stvari, za katero nisi pristojen oziroma če odločaš, greš čez okvir zakona. Njegov okvir zakona je ZVDZ in je to tudi povedal in pojasnil, zato je njegovo mnenje, da ne moremo in tudi ne bi smeli odločati o teh stvareh, za katere predlagatelj predvideva, da moramo glasovati.

Drago Zadergal (magnetogram): »Torej, zadnji del sklepa se glasi: vključno z vprašanjem oblikovanja pritožbene komisije za delovno razmerje. Torej, ali je direktor ravnal zakonito ali ni ravnal zakonito, je pač presoja v naši domeni. Tako da, mi o tem pač presojava, ampak ne smemo o tem razpravljati. Torej, odločamo, ne smemo pa razpravljati. Torej, za to smo pristojni. Zdaj je vprašanje, ali se ne naredi nič ali pa se v skladu z Zakonom o upravnem postopku prekine postopek, da se sanira zadevo v tem delu.«

V zvezi z obrazložitvijo glasu Draga Zadergala je član Mitja Šuligoj povedal, da se pridružuje kolegu Pretnarju, ker je predmet obravnave sklep o razrešitvi. Zdaj v okviru tega predloga mi o delu očitkov ne opravljamo razprave, ker, še enkrat, si ne predstavlja, kako bi vodenje enega postopka odpovedi javni uslužbenki lahko imelo, vezalo vprašanje sposobnosti opravljanja funkcije. Mogoče se deloma pa lahko strinjam s predlagateljem, da vprašanje oblikovanja pritožbene komisije ne in konkretna, ampak in abstracta, pa je lahko predmet debate, jaz s tem nimam težav, ne pa o konkretnih imenih pa o nekem

sugeriranju, da je šlo za uslužno komisijo in tako naprej. To, kar bi lahko imelo implikacije na vprašanje zakonitosti odpovedi.

Drago Zadergal (magnetogram): »Ampak potem je treba zavreči ta del predloga za razrešitev.« ... predsednik se s tem ne strinja... »Če bo potem lahko predmet novega postopka za razrešitev.«

V zvezi s tem je član Mitja Šuligoj pojasnil, da gledano strogo po ZUP-u, zavrnilne odločbe ne postanejo materialno pravnomočne. Tako da, tudi v primeru, če je to zavrnilno, je lahko petstokrat vložen isti predlog, samo v tem je, da če je o nekih dejstvih organ odločil, potem ima pravico zavreči predlog, ne pa zavrniti, če bi gledali po ZUP-u, ker zavrnilne odločbe ne postanejo materialno pravnomočne, so samo formalno, tako da to ne drži, da je treba del očitkov zavreči, kar je en predlog sklepa.

Drago Zadergal (magnetogram): »Če se s tem strinjamo, naj gre to na zapisnik. A se strinjamo? Da se potem o tem razpravlja.«

V zvezi s predlogom za razrešitev je član Mitja Šuligoj pojasnil, da ko je on prebiral predlog za razrešitev in odgovor, se mu je v zvezi s pošiljanjem volilnega gradiva v tujino ter glasovnic, postavilo vprašanje. Okvir, ki je nastavljen, je tak, da ne omogoča oziroma ne dopušča niti minimalne napake nobenega od udeleženih subjektov. Niti ne sme zmanjkati papirja, da ne pride do zastoja za tri dni, da se ponovno tiskajo glasovnice, pa lahko bi bilo kaj drugega narobe, ne vem, lahko bi nekje taki če-ji bili, drugačni če-ji, ne vem kaj, tiskarske napake, da imamo zakonski okvir tak samo zaradi glasovanja po pošti iz tujine, da v bistvu ne omogoča teh varovalk, kot razumem predlagatelja, da bi zanj bile smiselne, da se glasovnice dajo predhodno na vpogled, da je nek razumen čas, da se te zadeve preveri, če je vse tempirano na minimalno, potem v bistvu možnosti za preverbo, preden gredo zadeve v tisk, so zelo limitirane in je to lahko odvisno od ene osebe, ali pa tudi če so »vkve-ji«, je to osem oseb in tako naprej, več ljudi je, več je možnosti za napake, tako da vse skupaj res kaže na to, da bi tu moral biti en tehten premislek na eni strani nas, kako bomo vodili naslednje volitve z glasovanjem po pošti, kar je v naši domeni, kako lahko zadeve deloma razbremenimo. In drugo je, da bi bilo to vprašanje potrebno zakonodajno drugače urediti, ker ni nobene težave s tiskanjem glasovnic za dan glasovanja, ker imaš med vložitvijo kandidature in dnevom glasovanja vseeno 30 dni, ampak če moraš v tem času še to poslati po pošti, pa pošta hodi osem dni in osem dni nazaj, se potem ta vrata, to časovno okno bistveno zoža. In zaradi volivcev bi bilo prav, da so te zadeve urejene tako, da imajo realno možnost, da glasujejo tudi s to obliko glasovanja, če jo pač poznamo in uporabljamo. Hvala.

V zvezi s tem je član Drago Zadergal povedal (magnetogram): »Ja, saj nekako se s tem strinjam, ampak dejstvo je, seveda so zadeve zastavljene tako, da vse poteka brez problema, če ne pride do napak. Ampak mi govorimo o tem, da je do napak prišlo. Niti s kakšnimi predlogi rečemo zakonodajalca ali pa v javnost, češ dajte to malo drugače urediti, zato ker delamo napake na Državni volilni komisiji oziroma jih Služba Državne volilne komisije dela, to je res malo smešno, pa... (10:03) Zdaj, jasno je, če bi bile zadeve letos vodene po zakonu, če bi se upoštevalo volilne komisije volilnih enot, ko so dajale pripombe, bi prišlo do najmanj tri dnevne manjše zamude pri predaji tistih glasovnic. Če bi se zadeve še bolje skoordimirale, bi prišlo do še manjše zamude. Ampak zdaj, kar se tiče rešitve, da ne bomo zdaj to prelagnali na neke systemske napake, kriv je zakonodajalec, levo, desno, gor, dol, pošta in tako naprej, saj rešitev je zelo preprosta, kar lahko sami naredimo. V tiste dele, kjer glasovnice že tako ali drugače zamujajo, te popolne glasovnice v Evropski uniji, lahko sprejmemo sklep, da se pošiljajo uradne prazne glasovnice predhodno in bodo prišle pravočasno. Tako da, to prelaganje na systemske napake je, ne vem no, zakonska napaka oziroma da je premajhen maneverski prostor, to se meni ne zdi resno. To, kar se tega tiče.«... »Samo malo. Jaz imam še drugače.« ... »Zelo na kratko, da potem to zaključimo. Pri zagovoru pri direktorju smo na začetku spet lahko spet slišali politiziranje z nekimi fiktivnimi vidnimi člani SDS, z nekimi fiktivnimi grožnjami, nobenih imen, noben tega ni prijavil in tako naprej, jaz se od tega enostavno distanciram, od takega politiziranja in sploh ne bom več komentiral. Kar se tiče pri modulu, meni je enostavno žal pri tem izračunu delitve mandatov, da nismo dobili na konkretne probleme odgovor oziroma na konkretno vprašanje. Tukaj smo pač mogli poslušati, da so bili pa končni rezultati seveda pravilni, še dobro, da so bili, seveda, ampak to sploh ni bil očitok, to se od Službe

Državne volilne komisije pričakuje, da nam bo predložila pravilen seznam mandatov v potrditev. Tukaj še vedno nismo dobili odgovora na to, zakaj ta modul, ki je bil verificiran s strani Državne volilne komisije, ki je bil za končne rezultate, ni bil uporabljen tudi začasne in delne rezultate, zakaj je morala javnost, zakaj je bila javnost dvanajst dni dejansko v napačnem prepričanju, kdo je bil izvoljen oziroma kdo je bil po takrat prešteti glasovih izvoljen v Državni zbor. To gre v bistvu za takšne napake, kot če bi Državna volilna komisija objavljala napačno število glasov in bi jih npr. namesto SD-ju pripisali Bratuškovi, na koncu pa bi ugotovili, tik pred končnimi rezultati, ja, pardon, glih obratno je, SD je prišel čez prag, Bratuškova pa ni prišla čez prag, torej SAB. To je bilo res smešno in debakel. In še enkrat, tukaj ne gre za tehnično programersko napako, tukaj ni šlo za »bug« tako imenovani, tukaj je šlo dejansko za to, za programiran star modul, za katerega je direktor vedel, da ni bil nikoli verificiran in njegovega izračuna ni preverjal z verificiranim modulom. Tukaj gre za hudo malomarnost. To je, kar se tega tiče.

Zelo na kratko, da potem to zaključimo. Pri zagovoru pri direktorju smo na začetku spet lahko spet slišali politiziranje z nekimi fiktivnimi vidnimi člani SDS, z nekimi fiktivnimi grožnjami, nobenih imen, noben tega ni prijavil in tako naprej, jaz se od tega enostavno distanciram, od takega politiziranja in sploh ne bom več komentiral. Kar se tiče pri modulu, meni je enostavno žal pri tem izračunu delitve mandatov, da nismo dobili na konkretne probleme odgovor oziroma na konkretno ... (12:05) Tukaj smo pač mogli poslušati, da so bili pa končni rezultati seveda pravilni, še dobro, da so bili, seveda, ampak to sploh ni bil očitke, to se od Službe Državne volilne komisije pričakuje, da nam bo predložila pravilen seznam mandatov v potrditev. Tukaj še vedno nismo dobili odgovora na to, zakaj ta modul, ki je bil verificiran s strani Državne volilne komisije, ki je bil za končne rezultate, ni bil uporabljen tudi začasne in delne rezultate, zakaj je morala javnost, zakaj je bila javnost dvanajst dni dejansko v napačnem prepričanju, kdo je bil izvoljen oziroma kdo je bil po takrat prešteti glasovih izvoljen v Državni zbor. To gre v bistvu za takšne napake, kot če bi Državna volilna komisija objavljala napačno število glasov in bi jih npr. namesto SD-ju pripisali Bratuškovi, na koncu pa bi ugotovili, tik pred končnimi rezultati, ja, pardon, glih obratno je, SD je prišel čez prag, Bratuškova pa ni prišla čez prag, torej SAB. To je bilo res smešno in debakel. In še enkrat, tukaj ne gre za tehnično programersko napako, tukaj ni šlo za »bug« tako imenovani, tukaj je šlo dejansko za to, za programiran star modul, za katerega je direktor vedel, da ni bil nikoli verificiran in njegovega izračuna ni preverjal z verificiranim modulom. Tukaj gre za hudo malomarnost. To je, kar se tega tiče.

Zdaj, pri tretji, četrti točki, to je pač direktor itak priznal, da je naredil napako. Kar se tiče preverjanja podpisov podpor za poslance, tukaj je povsem dovolj, kot piše v Poslovniku, da se lahko direktorja razreši, če pri svojem delu ne ravna po predpisih in splošnih aktih Komisije. Tukaj ne gre samo za to, da je to zakonska pristojnost Državne volilne komisije, da o tem odloča oziroma se seznaniti in po potrebi preverja, ampak je tudi to napisano v navodilih, ki jih je sprejela Državna volilna komisija, da je Državna volilna komisija tista, ki torej s podpisom predsednika ali s sklepom Državne volilne komisije, ki obvesti volilne komisije v volilni enoti, ko te pogoje izpolnjuje. Zdaj, kako se je to delalo v preteklosti, na podlagi, katerega sklepa so bila tista obvestila dana, jaz ne vem, ampak to še ne pomeni, da če se je to delalo v preteklosti, da se pa lahko kar krši zakon. Tako da, to bi jaz na hitro povedal. Za zaključek bom pa rekel, da je v bistvu, kako naj rečem, več ali manj jasno, kakšen bo izid glasovanja, tako kot je uslužbenka Nina Mujagić v enem mailu članom Državne volilne komisije napisala – direktor misli, da je to pač politična funkcija, direktor Službe volilne komisije zasebno to tudi razlaga. Jaz mislim, da je danes, ne glede na izid rezultata, pomemben dan za volivke in volivce, da bo kljub očitnim in dokazanim napakam, dejansko spoznala, da gre za politično funkcijo, zato ker ima pač direktor politično podporo in se dejanske probleme Državno volilne komisije in Služb in kako te delujejo, se enostavno zamegljuje, s tem, da se sploh ne odgovarja na relevantne očitke, da se z nekimi procesnimi manevri onemogoča odločanje o odgovornosti direktorja in tako dalje in tako dalje. Tako da, ne glede na rezultat, bo slika kristalno jasna.«

Zaključno je še predsednik Peter Golob povzel, da so dobili predlog za razrešitev, odgovor na ta predlog in na očitke, pa danes še dopolnitev predloga za razrešitev, odgovor na to. Vsak naj si ustvari oziroma si je že ustvaril svoje mnenje glede teh očitkov. Dejstvo je, da je do določenih nepravilnosti in napak pri

delu prihajalo, to je direktor priznal, zdaj pa seveda, veliko vprašanje pa je, na katerega bomo mi s svojim odločanjem odgovorili, ali so te kršitve, ki jih je direktor tudi priznal, in ki se pri delu v času volitev dogaja in so se dogajali, ali je to možno spraviti v okvir, bom rekel v razlago pojma nevestnega dela direktorja. Vsi vemo, bom rekel, kakšna histerija je v času izvedbe volitev. Jaz že nekaj časa trdim, pravzaprav od takrat, ko sem prišel, leta 2012, v to komisijo, da je komisija enostavno podhranjena in ko se izvajajo volitve, je to dejansko delovnik za vse 16 ur dnevno. To sem predvsem videl v letošnjem letu, ko sem bil pravzaprav prvič prisoten kot predsednik, ker vse to je prej v veliki večini opravljal moj predhodnik kolega gospod Frantar. Sam nisem bil toliko informiran, letos sem pa videl, kako enostavno izgleda izvajanje volitev v času volilnih opravil. Zato, kot rečeno, do napak prihaja, tudi sam se strinjam, napake so enostavno bile, na njih je bilo odgovorjeno, nekatere so bile priznane, sami pa si ustvarimo mnenje o tem, ali je to dejansko nevestno delo direktorja.

Sklep: Dušan Vučko se razreši z mesta direktorja Službe Državne volilne komisije.

ZA: dr. Kambič, Zadergal
PROTI: Golob, Šuligoj, Pretnar, Dolenc

Izid glasovanja: Sklep ni bil sprejet.

Član dr. Marko Kambič je obrazložil svoj glas in povedal (magnetogram): »Ja, hvala. V debati se nisem dosti oglašal, ker se mi stvari zdijo jasne. Poudaril bi edino mojo skrb za prihodnje volitve, predvsem za volitve v Državni svet. Vemo, da je gospa Mujagić, ki ji je bilo odpovedano delovno razmerje, podpirala vsaj tri vogale v tej hiši. Mislim, da kljub različnim stališčem, ki smo jih sedaj imeli, lahko samo prikimamo. In skrbi me, glede na izkušnjo, ki smo jo imeli z državnozborskimi volitvami z delom Službe, da se zna tukaj zaplesti. To sem moral povedati, ker mi to leži na duši.«

Seja je zaključena ob 14:58 uri.

ZAPISALA:
Kristina Klinc
pomočnica direktorja za pravne zadeve

Dušan Vučko
direktor